

dette Udvalg: at det indtil Udgangen af 1921 skal naa frem til et Resultat, der uden at virke brutalt kan virke tilfredsstillende for det hele Land. Vi kan derfor ikke tiltræde den Tanke, at Nedsættelsen af dette Udvalg skulde udsættes til efter de forestaaende Menighedsraadsvalg.

Ønsket om, at der paa ny maatte gives Adgang til Optagelse paa Valglisterne, mener vi heller ikke er anbefalelsesværdigt, thi der vil meget let, idet dette bestemte Udvalgs Sammensætning staar for Øje, kunne blande sig helt andre Interesser og Forhold ind i dette Valg til Menighedsraadene, og det bør ikke ske. Vi mener, at netop de valgte [og nu siddende] Menighedsraad er valgte med det for Øje at kunne tage Standpunkt til alle de Spørgsmaal, som maatte komme frem indenfor Menighedslevet, og vi mener derfor, at de er fuldt ud kompetente til ogsaa at vælge Medlemmer ind i dette Udvalg.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 14 skal jeg sige, at vi har ogsaa indenfor Udvalget drøftet dette Spørgsmaal, men Flertallet har ment, at Spørgsmaalet om Præstegaardsjordernes Udstykning ikke kom ind under dette Udvalgs Arbejde, men hørte under Jordlovene, og efter Kirkeministerens udtømmende Udtalelser om dette Spørgsmaal skal jeg ikke dvæle nærmere derved, vi mener ikke at kunne stemme derfor.

Jeg skal altsaa paa ny anbefale Flertallets Indstilling. Jeg haaber, at dette Udvalg, naar det træder i Kraft, med Lykke og til Velsignelse for vor Folkekirke skal kunne løse sin Opgave.

Dahl: Den højtærede Kirkeminister begyndte med at udtale, at den Tilbøjelighed, jeg havde givet Udtryk for, til fra vor Side at bøje os for det fra sønderjydske Side fremsatte Ønske om et Udvalg til at overveje disse Forhold, ikke skulde tages alt for alvorligt — det var i alt Fald Mening —, thi fra sønderjydske Side havde man ikke blot fremsat Ønske om et Udvalg, men om et Udvalg sammensat paa lignende Maade som det kirkelige Udvalg i 1903, det vil altsaa sige et Udvalg, som kun bestod af kirkelige Repræsentanter. Heroverfor maa jeg bemærke, at naar vi bøjer os for det fra sønderjydske Side udtalte Ønske om et Udvalg, skal dermed jo ikke være sagt — og det har jeg aldrig ment —, at vi i et og alt, heller ikke paa dette Omraade, vilde bøje os for de Ønsker, der blev fremsat. Vi mente, at Hovedsagen var Ønsket om at faa et Udvalg, og et Udvalg, hvori de,

som havde særligt Kendskab til de sønderjydske Forhold, var stærkt repræsenterede, og disse to Punkter har vi fuldt ud respekteret. Men vi maa dog rigtignok hævde, at naar der er Tale om Valg af Repræsentanter for den øvrige Del af Kongeriget, maa den danske Rigsdags Anskuelser, de Anskuelser, som repræsenteres af de forskellige Partier i den danske Rigsdag, have Lov til at gøre sig gældende og være de bestemmende.

Den højtærede Kirkeminister udtalte endvidere, at han ansaa det for rigtigst, at Præsterne, navnlig af Hensyn til, at Udvalget skulde beskæftige sig med deres Lønningsforhold, fik Lov til selv at vælge Repræsentanter i Lighed med, hvad der f. Eks. havde fundet Sted, den Gang den store Lønningskommission blev nedsat. Den Gang valgte, saa vidt jeg ved, ikke de forskellige Tjenestemænd Repræsentanter, men jeg tror, det var Ministeren, der valgte Repræsentanter for de forskellige Tjenestemænd, og af Hensyn til dette i denne Sammenhæng dog noget underordnede Spørgsmaal forekommer det mig, at dette Hensyn kunde bl. a. have været taget derved, at den højtærede Kirkeminister valgte en Repræsentant for Præsterne blandt de Medlemmer, som han udnævner.

Endvidere udtalte den højtærede Kirkeminister, at den Valgmaade, som han har foreslaaet med Hensyn til Valg af Valgmænd, nemlig at der vælges 3 for hvert Provsti, ligegyldigt om Provstiet er stort eller lille, er mere tilfredsstillende end den, som er foreslaaet fra vor Side, hvor Valgmændenes Antal bliver sat i Forhold til de kirkelige Vælgere. Det undrede mig noget at høre den Begrundelse, som den højtærede Kirkeminister fremsatte, nemlig at han derved vilde opnaa, at de kirkelige Valgmænd blev mere fordelt efter Indbyggerantallet. Det viser altsaa, at den højtærede Kirkeminister selv er betænkelig ved en fuldstændig konsekvent Gennemførelse af det Standpunkt, at det er kirkelige Repræsentanter, og det glæder mig; det synes at tyde i Retning af det, som er vort principielle Standpunkt, og som vi helst saa gennemført: at det blev alle de folkekirkelige Medlemmer, som blev bestemmende for dette Udvalgs Sammensætning. Det vilde bedst kunne gennemføres derved, at Menighedsraadene slet ikke valgte nogen, men at det kun blev Rigsdagen, der valgte. Da der kun er 1 pCt. af Befolkningen, der staar udenfor Folkekirken, kan man vel med langt større Ret sige, at det er Rigsdagen, der repræsenterer Folkekirken, saa det forekommer mig rig-